

Steve Jobs, spusă de el însuși

liarde de dolari și avea 4.000 de angajați. Tocmai ne lansasem cea mai noua creație (computerul Macintosh), iar eu tocmai împlineam 30 de ani. Apoi am fost concediat. Cum poți fi concediat de la o companie pe care tu ai înființat-o? Ei bine, pe măsură ce Apple a crescut, am angajat pe cineva, despre care credeam că are talentul să conducă Apple alături de mine, iar pentru primul an lucrurile au mers bine. Apoi viziunile noastre despre viitor au început să fie divergente, așa că el a pus piciorul în prag. Și atunci când a făcut-o, consiliul nostru director a stat alături de el. Așa că, la 30 de ani, am fost dat afară de la Apple. Eram un eșec public și toate gândurile mele îmi spuneam să fug din Silicon Valley. Dar, încet-încet, a început să mă cuprindă un nou gând. (...)N-am văzut atunci, dar s-a dovedit că a fi concediat de la Apple a fost cel mai bun lucru care mi se putea întâmpla. În următorii cinci ani, am pornit o companie numită NeXT, o altă companie numită Pixar și m-am îndrăgostit de o femeie extraordinară, care a devenit soția mea. Pixar a creat Toy Story și este astăzi (în 2005) una dintre cele mai de succes întreprinderi de animație din lume. Într-o schimbare remarcabilă a sorții, Apple a cumpărat NeXT, eu m-am întors la Apple și tehnologia pe care o dezvoltasem la NeXT a stat la baza renașterii Apple. Iar Laurene și cu mine avem o familie frumoasă împreună. Sunt foarte sigur că nimic din toate aceste lucruri nu s-ar fi întâmplat, dacă n-aș fi fost concediat de la Apple. A fost un medicament greu de înghițit, dar cred că pacientul avea nevoie de el. Uneori viața te lovește în cap cu o cărămidă. Nu-ți pierde încrederea. Sunt convins că singurul lucru care m-a ajutat să-mi păstrez direcția a fost faptul că îmi plăcea ce fac.(...)

A treia poveste este despre moarte.

Ideea că în curând o să mor a fost cea care m-a ajutat să fac cele mai importante alegeri în viață. Pentru că aproape orice - toate așteptările noastre, tot orgoliul, toate fricile referitoare la eșec - toate aceste lucruri pălesc în fața morții. Ideea că o să mori este cel mai bun mod în care poți evita capcana fricii că ai ceva de pierdut. Ești deja dezbrăcat. Și nu există niciun motiv pentru care să nu-ți urmezi inima. Cu aproape un an în urmă, am fost diagnosticat cu cancer. Am făcut un CT la 7,30 dimineața și a arătat în mod clar o tumoră în pancreasul meu. Habar n-aveam ce e un pancreas la acea vreme. Doctorii mi-au spus că acest tip de cancer e aproape sigur incurabil și că n-ar trebui să mă aștept la mai mult de 3 până la 6 luni de viață.

Doctorii m-au sfătuit să merg acasă și să-mi pun lucrurile în ordine, un fel de a spune că ar trebui să mă pregătesc pentru moarte. Și ești pus în situația în care încerci să le spui copiilor tăi, în doar câteva luni, toate lucrurile pe care ai fi vrut să le spui în ultimii 10 ani. Și ești forțat să te asiguri că toate lucrurile sunt puse în ordine astfel încât să fie cât de simplu se poate pentru familia ta în viitor. Ești forțat să-ți iei rămas bun. Nimeni nu poate scăpa de moarte. Și așa trebuie să fie, pentru că moartea este agentul de schimbare al vieții. Elimină vechiul pentru a face loc noului. Chiar acum, voi sunteți noul, dar peste o vreme, nu departe de acest moment, veți deveni încet-încet vechiul. Și veți fi eliminați. Timpul vostru e limitat, așa că nu vă pierdeți vremea trăind viața altcuiva. Nu vă înglobați în dogme - trăind cu rezultatul gândirii altor oameni. Nu lăsați zgomotul opiniilor altora să vă ascundă vocea voastră interioară. Și cel mai important, trebuie să aveți curajul să vă urmați inima și intuiția. (...) Când eram tânăr, exista o publicație uimitoare care se numea Catalogul Lumii Întregi. Un soi de biblie a generației mele. A fost creată de un om pe nume Stewart Brand, nu departe de locul unde ne aflăm acum, și el a adus-o la viață punându-i un strop de atingere poetică. Asta se întâmpla la începutul anilor 1960, înainte de apariția computerelor și a publishing-ului digital, așa că revista era construită cu mașini de scris, foarfeci și camere polaroid. Era un soi de Google în formă printată, cu 35 de ani înainte să apară Google. Era idealist și mustea de noțiuni extraordinare și instrumente utile. Stewart și echipa lui au scos mai multe ediții ale Catalogului, după care lucrurile au început să nu mai meargă bine, așa că au fost nevoiți să scoată ultimul număr. Era la mijlocul anilor '70, iar eu aveam vârsta voastră. Pe ultima copertă a ultimului număr era o fotografie a unui drum de țară în zori, genul de drum pe care te găsești atunci când pornești într-o aventură extraordinară. Sub poză erau cuvintele "Rămâi flămând. Rămâi naiv". Asta era mesajul lor de adio. Rămâi Flămând. Rămâi Naiv. Și eu mi-am dorit întotdeauna să rămân așa. Iar astăzi, când voi absolviți și începeți o viață nouă, vă doresc asta și vouă. Rămâneți flămânzi. Rămâneți naivi. Mulțumesc mult."

Steve Jobs a murit la vârsta de 56 de ani, din cauza unui cancer pancreatic rar.

